

Jak průnik nemožností setkání,
jsme prvočísla, co se marně dohání.
A blížíme se hyperbolicky,
jen nevychází nic úplně logicky.
Umocněný pocit selhání,
z rovnoběžných dnů se těžko naklání.
Nejpřesnější odhad v čísle π ,
jsme prázdnou množinou společných rovnicí.

V míjení, co se nevzdálí, jsi známou neznámou.
Výsledkem našich výpočtů bude x , ϵ .

Jsme rozdělený osou zklamání,
v intervalu příštích dnů zas čekání.
Jak paradoxy na druhou,
schováme se za svou proměnnou.
Jeden je vytknutý a druhý v závorce,
tak se dotýkají soustředné kružnice.
V našem definičním oboru
zbývá stále méně prostoru.

V míjení, co se nevzdálí, jsi známou neznámou.
Výsledkem našich výpočtů bude x , ϵ .